

Košický zborový list

„Vráťte sa k tomu, od ktorého ste sa úplne odvrátili.“ (Izaiáš, 31:6)

Mária Rafajová

DAJ VIERU

*Daj vieru, ktorá prenáša
a zrovná hory s dolinou,
daj lásku, ktorá nezháša
a horí túžbou jedinou:
Svet zahynulý k Tebe viesť
a šíriť Tvoju slávu, česť.*

*Chcem verne vykupovať čas
a žitia cieľ mať jediný:
Dať mladosť, silu, vôľu, hlas
a volať v sveta končiny,
že Kristova krv zmýva hriech
a srdce vybieli nad sneh.*

*Do požehnaných svojich rúk
ráč všetky moje hrivny vziať
a prostred pokušenia múk
daj silu pri Tebe vždy stáť
a ľudom v hriechu mámenie
niesť Teba, večné spasenie.*

*Zrak jasný mojej viere daj,
nech zrie, v čom večná cena je,
a svetlo Pravdy rozšíhaj,
keď tma sa vôkol rozleje.
Daj lásku, ktorá na oltár
Ti celý život skladá v dar.*

OVOCIE NÁŠHO ŽIVOTA

„Každý strom teda, ktorý nerodí dobré ovocie, vytnú a hodia do ohňa.“ (Mt 3,10 b))

Hospodár, ktorý si založí vinicu, sad, a stará sa o ne, právom očakáva výsledky svojej práce a starostlivosti: bohatú úrodu. Boh, Stvoriteľ na tejto zemi založil zvláštnu záhradu s konkrétnym zámerom a cieľom. V tej záhrade sa nachádzajú nielen stromy, zvieratá, ale aj koruna tvorstva – človek.

Podobne ako stromy prinášajú dobré ovocie, aj my ľudia máme prinášať také ovocie, také plody, ktoré sa Bohu páčia. Stromy čerpajú živiny zo zeme a premieňajú ich na plody. Aké plody sa majú rodiť pre Boha na našom strome života? Plody Ducha Svätého, ktorými sú: láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, nežnosť, dobrotivosť, vernosť, krotkosť, zdržanlivosť. Prvá polovica roku 2009 je už za nami, tá druhá pred nami. Badáme my, badá Boh plody Ducha Svätého v našom živote? Boh najprv očakával dobré ovocie od prvých ľudí v raji. Neskôr založil druhú záhradu v Zaslúbennej zemi, kam uviedol svoj ľud, a aj tam očakával spomínané plody. Dočkal sa ich? Nie. Žiadny vinohradník ani záhradkár neznesie vo svojej vinici či vo svojom sade stromy, ktoré neprinášajú ovocie. Urobí s nimi známy proces. Jednoducho ich vytnú, aby neodoberali vzácne živiny dobrým stromom. Boh založil aj tretiu záhradu na tejto zemi skrz Pána Ježiša. Táto záhrada má meno Cirkev, ktorej súčasťou sme aj my. Boh nám venuje všestrannú starostlivosť, o kto-

rej sa píše v Mt 6,25-34. Aj od nás Boh očakáva dobré ovocie. Pristavme sa na chvíľu a premýšľajme nad ovocím Ducha Svätého. Prvým je láska. Máme v sebe pravú lásku k Bohu i k blížnym? Nestačí iba hovoriť: „Boh je láska.“ Je to určite nespochybniteľná pravda. Božia Láska sa sklonila k nám v Ježišovi a má sa prejavovať v konkrétnych činoch. Meradlom našej lásky k Bohu je aj láska k blížnemu podľa slov Pána Ježiša: „Počuli ste, čo bolo povedané: Milovať budeš svojho blížneho a nenávidieť svojho nepriateľa. Ale ja vám hovorím: Milujte svojich nepriateľov (dobrorečte tým, ktorí vás preklínajú, čiňte dobre tým, ktorí vás nenávidia), modlite sa za tých, ktorí vás prenasledujú (a vám sa protivia), aby ste boli synmi svojho Otca, ktorý je v nebesiach.“ (Mt 5,43-45 a)) Platí to aj o nás? Vidno pravú, nefalšovanú, nepokryteckú, čistú, úprimnú radosť v našom kresťanskom živote, v rodine, v zbore a cirkvi? Pravá radosť pramení z odpustenia našich hriechov. Poznáme takú radosť? Odpúšťame si? Má z nás Boh a naši blížni radosť alebo zármutok? Boh mal radosť zo svojho Syna. „Toto je môj milovaný Syn, v ktorom sa mi zaľúbilo.“ Ježiš bol poslušný Bohu vo všetkom, až po smrť na kríži. Pokoj. Patrime medzi tých blahoslavených, ktorí tvoria v tomto svete pokoj, alebo medzi tých, ktorí pokoj narušajú? Uvažujme aj nad ďalším ovocím Ducha Svätého, či sa ono rodí

v našom živote? Ježiš hovorí o osude každého stromu, ktorý nerodí dobré ovocie. Bude vyfáť a hodeným do ohňa. Blíži sa leto a my máme možnosť vidieť dobré, chutné ovocie, ktoré sa rodí na ovocných stromoch. Vezmime si z nich príklad. Vezmime si príklad aj zo života našich reformátorov – Luthera, Kalvína a Zwingliho – a ďalších oddaných svedkov Pána Ježiša, ale najmä zo života samotného Spasiteľa, ktorého život, smrť, zmŕtvychvstanie prinieslo premnohé ovocie: množstvo spasených ľudských životov.

Mgr. J. Széles, duchovný

Z UDALOSTÍ ZBORU (apríl – jún)

- **31. III – 3. IV. 2009** – evanjelizácia Pro Christ,
- **5. IV. 2009** – confirmácia dospelých,
- **9. IV. 2009** – na Zelený štvrtok sa členovia nášho zboru mohli tešiť z bohoslužby, ktorú pripravil spevokol. Stretli sme sa, aby sme pásmom Božieho i umeleckého slova, sprevádzaným spevom piesní z nášho Spevníka, rozjímali o smrti a zmŕtvychvstani nášho Pána Ježiša Krista.
- **19. IV. 2009** – vystúpenie nášho spevokolu v Tušiciach
- **3. V. 2009** – vizitálna bohoslužba
- **7. V. 2009** – skúška konfirmandov pred duchovnými a presbytermi zboru.
- **10. V. 2009** – slávnostná confirmácia, na ktorej sa zúčastnilo 15 našich potencionálnych členov,
- **17. V. 2009** – v našom zbore Božím slovom i svojim vlastným svedectvom poslužil jeden z našich najstarších a nasjkúsenejších duchovných brat farár Daniel Kotszáznszky. Bolo úžasné počuť jeho slová o potrebe svedectva práve v našom zbore, kde je potrebné vyhľadávať „straténé ovečky“.
- **31. V. 2009** – naši konfirmandi sa po prvýkrát mohli zúčastniť na Svätej Večeri Pánovej. Veríme, že im to prinieslo jedno dôležité poznanie: Všetci sme rovnako hriešni, a všetci sme rovnako milovaní Bohom a omilostení Jeho Synom. Nech ich Pán vždy vedie v tejto istote.
- **14. VI. 2009** – v našom zbore sa konala bohoslužba pri príležitosti 500. výročia narodenia Jána Kalví-

na, spojená so stretnutím spevokolov z Čane, Košíc, Slanca a Tušíc. Slovom Božím slúžil brat farár Ján Semjan ml., pri čítaní textov sa podieľali aj naši bratia presbyteri, čo by nebolo zlé zaviesť aj inokedy, však? Po bohoslužbe nasledovalo pohostenie účinkujúcich i účastníkov.

- **21. VI. 2009** – Cirkevnozborové valné zhromaždenie – riešili sme otázky, ktoré by mali zaujímať všetkých členov nášho zboru. Prečo nás bolo iba 76? Ostatných to nezaujíma alebo nechcú byť zodpovední za výsledok? Prečo??? Sme údmi Kristovho tela a trápí nás každá bolesť, ktorá sa deje v cirkvi či v zbore? Vyzerá to, že nie.

- **28. VI. 2009** – Inštalácia seniora Ondavsko-Hornádskeho seniorátu v Tušiciach.

Popri všetkých týchto udalostiach sa naši duchovní zúčastňovali na vizitáciách i inštaláciách, čo nebolo len o pohostení, ale aj o služobných povinnostiach. Čiže, ak sme niekedy boli zastupovaní, nebolo to pre našu lenivosť, ale kvôli služobným povinnostiam. Nezazlievajte nám to, skôr sa pokúste prinášať nás Pánovi v modlitbách. Aj my to potrebujeme.

Mgr. Erika Domonkošová

UZNESENIA

Z PRESBYTERSKEJ SCHÔDZE ZO DŇA 29. 4. 2009

- **25/2009:** Presbytérium po dohode so zástupcami Cirkvi bratskej dospelo k rozhodnutiu, že oplotenie pozemkov sa vykoná spoločne. Ing. Molnár urobí prieskum o materiáli, t. j. pletivo – 180 cm; stĺpiky – výška 250 cm a napínací drôt – vzdialenosť stĺpikov 300 cm vo Ferone, zistí cenové relácie a podá o nich informáciu. Na základe toho a po určení množstva jednotlivých materiálov dôjde k nákupu – za každý cirkevný zbor v hotovosti. Dohodlo sa o objednaní mechanizmu zo strany Cirkvi bratskej na navrtanie jám pod stĺpiky. Betón bude zabezpečený spoločne.
- **26/2009:** Presbytérium schvaľuje príspevok na cestovné pre vizitátora vo výške 10,- €.
- **27/2009:** Presbytérium schvaľuje zvolanie mimoriadneho cirkevno-

zborového valného zhromaždenia na 21. júna 2009 ohľadom schválenia názvu nášho cirkevného zboru. Hlasovacie lístky sa vydajú dňa 7. júna 2009.

- **28/2009:** Presbytérium schvaľuje ako dar deťom-konfirmandom Písmo Sväté a dospelým konfirmandom – náboženskú literatúru (úvahy na každý deň – Reformovaný kalendár, Tesnou bránou).
- **29/2009:** Presbytérium schvaľuje podporu pre rodiny v núdzi – siroty členov zboru – príspevok 50,- € na jedno dieťa. Presbytérium schvaľuje tento príspevok pre rodinu Tomkovú a Putnokovú.
- **30/2009:** Presbytérium odsúhlasilo náklady na zakúpenie látky a ušitie blúzok a na zakúpenie šatiek pre členky spevokolu.
- **31/2009:** Presbytérium odsúhlasilo zakúpenie premietačky pre deti.

Mgr. Erika Domonkošová

PLÁNY NA NAJBLIŽŠIE OBDOBIE

JÚL:

- 5. VII. – Seniorátne stretnutie pri príležitosti 500. výročia narodenia Jána Kalvína, 14.30 v Reformovanom kostole v Košiciach,
- 2. – 5. VII. – Konferencia reformovanej mládeže v Palíne,
- 10. VII. – zasadnutie Finančnej komisie,
- 15. VII. – riadna presbyterská schôdza,
- Účasť detí a konfirmandov v letných táboroch.

AUGUST

- Neformálne stretnutie duchovných a presbyterov zboru s našimi staršími a chorými členmi,
- Letné jazykové tábory,
- Vydanie informačno-propagačného materiálu pre rodičov a žiakov na rok 2009/2010.

SEPTEMBER

- Stretnutie rodičov krstených detí so sestrou farárkou Mariannou Slávikovou,
- Rozdávanie pozvánok na detskú besiedku na hodinách náboženstva a v kostole,

- 4. IX. – zápis detí na konfirmačnú prípravu 1. a 2. skupiny,
- spoločný jednodňový jesenný výlet pre deti, konfirmandov a mládežníkov z nášho zboru,
- riadna presbyterská schôdza,
- vydanie Zborového listu.

Mgr. Jaroslav Széles,
Mgr. Erika Domonkošová

ROZHOVOR S PRESBYTERMI

ZLATA VITÉZOVÁ

1. *Ludia vás stretávajú v kostole, poznajú vás ako presbyterov, ale málo o vás vedia ako o ľuďoch. Prezradte nám niečo o sebe, aby ste nám boli bližší.*

Volám sa Zlata Vitězová. Bývam v Košiciach. Pochádzam z Bidooviec, vyrastala som v reformovanej rodine. V kresťanskom duchu ma vychovávali starí rodičia a moja mamička. Môj otec zomrel, keď som mala 5 mesiacov, a tak sme sa s mojím starším bratom stali polosirotnami. Môj prastarý otec bol kazateľom a z jeho múdrosti čerpali aj moji najbližší. Ja som sa k Pánovi raz približovala, a raz sa od Neho vzdávala. Teraz viem, o čo všetko som prišla, keď som žila v období, že som Boha nepotrebovala. Veľmi je mi to ľúto – Pán ma volal, a ja som bola hluchá. Našťastie, Boh mal so mnou trpezlivosť a plány. Keď sa spätne pozierám na svoju minulosť, všetko to zlé, čo som prežila, bolo na niečo dobré. Boh sa oslávil v mojich nedostatkoch a mojej „smole“, ktorá sa na mňa nalepila. A ja som si povedala, že ak ma ešte vždy Pán Boh chce, tak budem robiť to, čo mi povie. Najprv vďaka nášmu pánovi farárovi Szélesovi, ktorý ma nasmeroval na cestu k Bohu, som začala častejšie chodiť do kostola, na evanjelizácie, a ťahalo ma to všade tam, kde som mohla počuť o Bohu a o Jeho láske ku mne. Istý čas som pracovala v detskej besiedke, potom som študovala Katechetiku na Teologickom Inštitúte Jána Kalvína a vyučovala náboženstvo na základných školách

v Košiciach. Zistila som, že kráčať s Bohom je nielen ľahšie, ale je to pre mňa výsada, že práve mňa miluje môj Spasiteľ. Myslím si, že Pán ma možno skúšal a určite chcel, aby som sa spoliehala len a len na Neho. Často sa mi natískajú slová žalmu 119,71: „Bolo to dobré, že som bol pokorený, aby som sa naučil Tvoje predpisy.“ Dnes môžem hrdlo vyhlásiť – „Mojou silou a ochranou je Hospodin, On sa mi stal spásou.“ (Ex 15,2)

2. *Kedy a prečo ste sa rozhodli stať sa presbyterkou?*

Raz ma pred nedeľnou bohoslužbou oslovil pán farár a potom pani kurátorka, či by som nechcela byť presbyterkou. Najprv som váhala, lebo som si povedala, že ja nie som toho hodná. Ale potom som počula, aké je dobré pracovať na vinici Pánovej a slúžiť Mu. Tak som si povedala, že ako Boh bude chcieť, tak bude.

3. *Aké sú vaše plány pre súčasné volebné obdobie? Čím by ste chceli pomôcť nášmu zboru?*

Práca v presbyterstve nie je jednoduchá, ak sa má robiť zodpovedne. Mňa poverili starať sa o zborové záležitosti. Zúčastňujem sa na rôznych akciách, napr. Svetový deň modlitieb, kresťanské konferencie a prednášky, spievala som v zbere Svätej Cecílie, teraz som členkou spevokolu Jána Kalvína. Veľmi by som bola rada, keby sa naši bratia a naše sestry z nášho zboru zúčastňovali na všetkých cirkevných podujatiach, ktoré organizuje nielen náš zbor, ale aj iné protestantské zbory. Vždy máme vyvesené oznamy, čo, kedy a kde sa bude diať, ale chodia iba tí istí ľudia v minimálnom počte. Ako motivovať ľudí z nášho zboru, aby navštevovali aj iné akcie okrem nedeľnej bohoslužby? Ďalšia vec, ktorá sa mi nepáči, je sústavné rozprávanie v kostole pred začiatkom bohoslužby, ale aj počas nej. Mnohí si asi neuvedomujú, že sú v Božom chráme, a nie doma v kuchyni. A po tretie, veľmi ma bolí, že náš zbor sa rozdeľuje na „koalíciu“ a „opozíciu“.

4. *V čom by mal zbor pomôcť presbyterom?*

Viac lásky nám treba. V našom zbere a v presbytériu chýba priateľská atmosféra, chýba tam srdečnosť a súdržnosť. V tomto by sme si mali navzájom pomáhať a byť solidárni, nepokúšať sa o rozklad nášho zboru.

5. *Aké je vaše životné krédo? Ktorý biblický verš vám pomáhal zvládnuť ťažké životné situácie?*

Nerob to, čo nechceš, aby iní robili tebe. A ešte jedno: „Čokoľvek robíte, robte z tej duše, ako Pánovi, a nie ako ľuďom. Veď viete, že od Pána dostanete za odmenu dedičstvo. Slúžte Pánovi Kristovi.“ (Kol 3,23-24)

ING. JÚLIUS MOLNÁR

1. Narodil som sa v Skároši, okres Košice-Okolie dňa 2. I. 1948 ako druhé dieťa otca Jozefa a mamky Márie, rod. Medveovej, z čistého kavlínskeho manželstva. Sestra Jolana je staršia o 10 rokov. Rodičia boli silne veriaci ľudia. Otec bol v dospelom veku, v podstate počas celého svojho života presbyterom a kurátorom zboru. Skárošský zbor bol v rokoch pred 2. svetovou vojnou silným matkocirkevným zborom. Aj dedina bola temer čisto kalvínska. Dôkazom je to, že katolíci postavili kostol až tesne pred 2. svetovou vojnou iba ako kaplnku. Žiaľ, dnes je to úplne opačne. Dôvodom boli okolnosti, ktoré našu cirkev sprevádzajú aj dnes. Ukončil som Vysokú školu poľnohospodársku v Nitre – Mechanizačnú fakultu. Celý život som bol v okresných a podnikových riadiacich funkciách. V súčasnosti podnikám. Sestra Jolana bola vydatá za, žiaľ, teraz už nebohého farára Juraja Kudroča, ktorý pôsobil vo Veľkých Revištiach ako rýdzo slovenský farár. Na tejto fare som aj ja býval 4 roky počas stredoškolského štúdia. Myslím si, že to bolo rozhodujúce obdobie v mojom živote, na ktoré s láskou spomínam. Som ženatý a mám 2 deti.
2. Presbyterom som bol 1 volebné obdobie v spoločnom zbere a 1 volebné obdobie v tomto zbere. V oboch prípadoch po oslovení vedúcimi predstaviteľmi zboru.

3. V našom zbore som prijal presbyterskú službu, odhodlaný pomôcť ďalej konštituovať a budovať Slovenský reformovaný zbor. Zbor, ktorý podľa mňa má byť ukázkou spolunažívania reformovaných kresťanov na Slovensku, hovoriacich svojim materinským jazykom. Bol som pri konštituovaní tohto zboru a chcem, aby košický zbor bol silný, pôsobiaci na základoch Biblie a na tradícii našich predkov – Kalvína a Zwingliho. Oni nás učia o 1 Kristovej cirkvi a nijakej inej. Všetko ostatné pokladá za zblúdielé. Pôsobím vo Finančnej komisii. V súčasnom období ma najviac trápi skutočnosť, že pán farár a vtedajší kurátor zboru, porušiac Ústavu Reformovanej cirkvi, podpísali protizákonné finančné vysporiadanie po rozdelení zboru. Týmto konaním bola v podstate podpísaná skutočnosť, že naši predkovia tu „akože“ neexistovali. Tento postup, ako aj podpísané doklady, pokladám za nekresťanské, neľudské, jednostranné. Podpísaný materiál pokladám od počiatku za neplatný. Aj touto cestou žiadam vedenie zboru, ako aj zbor, o znovuprejednanie a definitívne rozhodnutie o tejto skutočnosti na valnom zhromaždení. Cirkev je budovaná zdola. Len zbor je oprávnený rozhodnúť o takomto dokumente.
4. Veľmi ma teší, že v našom zbore je silné presbyterium, na čele s kurátorkou Jolanou Čopovou. Vďaka Pánu Bohu, ako aj vedeniu zboru, za značného pochopenia vedenia mesta Košice sa nám podarilo zakúpiť krásny pozemok na budúcu výstavbu druhého reformovaného kostola v Košiciach. Budíme všetci hrdí na to, že sme práve v tomto zbore – v tomto historickom období. Pomáhajme osobne, ale aj finančne posilňovať tento zbor, aby mohol v budúcnosti naplniť predstavu pána zástupcu biskupa Mariána Hamariho, ktorý v materiáli nazvanom Tradícia a nádej: Reformované kresťanstvo v slovenskom prostredí výborne ukázal cestu nášmu zboru.
5. „Viera, nádej, láska, ale najväčšia z nich je láska.“ (1. Kor 13,13)

Zhovárala sa:

Mgr. Erika Domonkošová

K RUBRIKE ROZHOVOR S PRESBYTERMI (ING. JÚLIUS MOLNÁR)

Pán presbyter vo svojom rozhovore uvádza: „v súčasnom období ma najviac trápi skutočnosť, že pán farár a vtedajší kurátor zboru, porušiac Ústavu Reformovanej cirkvi, podpísali protizákonné finančné vysporiadanie po rozdelení zboru.“

Pán presbyter cituje porušenie Ústavy našej cirkvi, ale nekonkretizuje, ktorý článok Ústavy bol podľa neho porušený, a v čom vidí protizákonnosť finančného vysporiadania zboru.

Konštatujeme, že podmienky vzniku Slovenského reformovaného zboru v Košiciach, ako aj finančné vysporiadanie zboru (maďarskej a slovenskej časti) boli pripravované a realizované na zasadnutiach vtedajšieho spoločného presbytéria, valných zhromaždeniach slovenskej a maďarskej časti zboru, ako aj na úrovni Západokošického seniorátu a Synody Reformovanej kresťanskej cirkvi na Slovensku. Vedeli o tom všetci.

Novovzniknutý Slovenský zbor finančné vysporiadanie obidvoch častí prijal už ako výsledok rokovaní predošlého spoločného presbytéria, ktorého členom bol aj sám Ing. J. Molnár. Je nám ľúto, že sa pán presbyter zásadných rokovaní vtedajšieho spoločného presbytéria nezúčastňoval. Tam mohol svojimi návrhmi priaznivo ovplyvniť podmienky Slovenskej časti zboru. Teraz predkladá Slovenskému cirkevnému zboru zavádzajúce tvrdenia. V čase, keď pôsobil ako presbyter spoločného presbytéria, nevyužil príležitosti, ktoré mu boli dané. Ako jeden z príkladov uvádzame slová vtedajšieho kurátora RNDr. P. Benkó zo zápisnice presbytéria zo dňa 13.9.2001. Bod 4.) – „RNDr. P. Benkó zdôraznil, že 100% neúčasť slovenských presbyterov je veľmi zarmocujúcim zjavom. Pozvánku všetci včas dostali, ich neúčasť sa môže považovať za sabotovanie práce presbytéria. Prítomní presbyteri s jeho mienkou súhlasili. V bode 7.) g tej istej zápisnice kurátor konštatuje: „slovenskí presbyteri neprišli na túto schôdzu a nepripravili svoju deklaráciu, i keď od 21. augusta mali čas.“ Citované slová z presbyterskej zápisnice svedčia o premrhaní

možností slovenskej časti presbytéria, vrátane Ing. J. Molnára.

Pán presbyter pravdepodobne pociťuje výčitky svojho svedomia, a preto hľadá imaginárneho vinníka na nesprávnom mieste. Sme presvedčení, že finančné vysporiadanie zborov bolo v súlade so všetkými platnými cirkevnými zákonmi. Chceme zboru oznámiť, že už v minulosti boli snahy o spochybnenie finančného vysporiadania obidvoch zborov.

Na základe písomného podnetu vtedajšieho kurátora I. Kleina zo dňa 27.09.2005 bolo na mimoriadnom zasadnutí presbyterskej schôdze konanej dňa 27.10.2005 pod č.j.132/2005 prijaté uznesenie. Citujeme: Mimoriadne zasadnutie presbyterskej schôdze, na ktorom bola na základe prijatého uznesenia prerokovaná vypracovaná odpoveď na Vaše dotazy. Presbyterium uznesením č. 58/2005 schválilo znenie odpovede a podáva Vám toto vysvetlenie k Vami predloženým otázkam: 1. Záverečný protokol nikto z adresátov listu neoznačil za protiprávny.

Chce snád pán presbyter tvrdiť, že toto prijaté uznesenie na mimoriadnej schôdzi presbytéria Slovenského zboru je protiprávne?

Drahi bratia a sestry, všetkých Vás láskavo vyzývame k veľkej opatrnosti, aby ste sa nedali zviest, ale aby ste zotrvali na pevných biblických základoch a pamätali na slová Svätého Písma: „Konečne: všetci buďte jednomyselní, súcitní, milovníci bratstva, milosrdní, pokorní. Neodplácajte sa zlým za zlé, ani zlorečením za zlorečenie, ale naopak: žehnajte, lebo nato ste povolaní, aby ste zdedili požehnanie. Veď kto chce milovať život a vidieť dobré dni, nech si zdržuje jazyk od zlého a ústa od ľstivých rečí, nech sa odkloní od zlého a dobre čini, hľadá pokoj a snaží sa za ním; lebo oči Pánove hľadajú na spravodlivých, Jeho uši pozorujú ich prosby, ale tvár Pánova je proti tým, čo zle činia.“ (1. Pet. 3, 8-12.)

*Mgr. Jaroslav Széles
Imrich Klein*

OLGA SZÉLESOVÁ

Ktorý hlas počúvaš?

*Drahý môj brat
a sestra drahá,
zváž, čo ti káže hlas ľudu...
ten často vedie do bludu.*

*Ty počúvaj len hlas Boží!
Ten na kolená položí
a ukáže ti tvoju malosť
a cestu k iným, lásku, radosť,
jak používať čo najmenej slov
a podozrievať z dobrých
úmyslov.*

*Vedz: Viera nie je demokracia,
lež bázeň. Stála Teokracia.*

*Na hlas ľudu panuje náhľad,
že zrkadlom je ľudských nálad,
veď známe je jeho volanie,
čo srdce drása a tak znie:
Hosanna! Vitajte... Jeho...
vzápätí:
Ukrižujte Syna Božieho!*

*Ty hlasu ľudu sa stráž:
Božiemu otvor srdce dokorán.*

KONFIRMÁCIA V DOSPELOSTI

5. apríl tohto roku mi priniesol vzácnu udalosť, keď som pred tvárou Božou a pred kresťanským zhromaždením zložila konfirmačný sľub.

Je pre mňa zaujímavé zamyslieť sa nad tým, čo konkrétne mi toto rozhodnutie vnieslo do života. Na prvom mieste sa mi rozšíril obzor môjho porozumenia Boha, Jeho Slova a spôsobu konania. Naučila som sa veľa o histórii kresťanstva, o jeho pôvode, ale hlavne o tom, ako mám správne žiť a konať. Uvedomujem si, ako ma aj skrz tento krok urobil Pán Boh disciplinovanou pre služby ľuďom, ktorých mám vo svojej blízkosti. Predovšetkým je to asi moja rodina, lebo tento sľub a skrze neho prijatie do spoločenstva veriacich, mi otvorilo možnosť prijať službu krstného rodiča. Ale verím tomu, že celá trojmesačná príprava prinesie svoje ovocie aj v ostatných oblastiach môjho života.

Zároveň využívam tento priestor aj na poďakovanie našej pani farárke Eri-

ke Domonkošovej za všetku poskytnutú pomoc a duchovné sprevádzanie v období prípravy, ktorá bola pre mňa ozajstným obohatením.

Katarína Kissová

ČO MI DALA KONFIRMAČNÁ PRÍPRAVA?

Konfirmačná príprava mi rozhodne dala mnoho poznatkov z náboženstva, viac som sa dozvedel o našich reformovaných tradíciách, ale taktiež niečo i o tradíciách iných cirkví, viem viac o našom Hospodinovi, Pánu Bohu. Teraz, keď sa to všetko skončilo, pravdupovediac mi to aj chýba, ale „mládež“ je sčasti niečo podobné. Akurát kolektív je iný, ale pomaly si zvykám.

Konfirmačná príprava ma oboznámila nielen s tým, čo som už napísal, ale dala mi rozhodne aj nových kamarátov, zážitky a prechádzky po meste v piatky. Naučil som sa veci, ktoré by som mal vedieť... Patrílo by sa naozaj vedieť o svojej cirkvi, lebo určite to patrí k všeobecnej inteligencii. Som naozaj rád, že som tam chodil. Spoznal som našu i maďarskú faru, a taktiež, keď konfirmačná príprava prebiehala na mojej – vtedy budúcej – a teraz (od septembra) reálnej škole Jána Amosa Komenského na Škultétyho 10, tak som mal šancu sa porozprávať s pánom riaditeľom o škole, na ktorú som sa dostal. Takže teraz ju mám celú zmapovanú a som naozaj rád, že som sa o nej mohol dozvedieť viac a lepšie ju spoznať. Zo začiatku, keď som prišiel na konfirmačnú prípravu, bolo to pre mňa niečo cudzie a nové. Mal som obdobie, keď som tam vôbec, ale vôbec nechcel chodiť, a však moja mamina mi stále hovorila: „Chod!“ A ja svoju maminu vždy poslúcham, tak som tam chodil. Nebavilo ma učiť sa tie otázky, ale časom ma to začalo baviť. Ten prvý rok som to nemal veľmi rád, ale ku koncu prvého roka ma to naozaj chytilo. Začal som sa učiť všetky modlitby, opakovať si ich každý večer v posteli, modliť sa každý večer, hovoriť s naším Pánom. Rád som aj spieval piesne s naším

pánom farárom. Tak, a v druhom roku som si všetko pamätal a pomaly som sa viac a viac zoznamoval so svojimi spolukonfirmandmi. Veľmi sa mi páčili aj debaty a hry s Lenkou a Mariou. Počas konfirmačnej prípravy tu boli aj nejaké výlety, ale nejakoma to neľahalo. Teraz snád' už na nejaký pôjdem. Dozvedel som sa veľa nových vecí a som naozaj rád. Teraz, keď mám i Bibliu, ktorú som dostal pri konfirmácii, začal som si ju čítať a každý deň si z nej niečo prečítam.

Tak, a je tu záver. No, a čo dodať? Som skrátka rád, že som tam chodil. Mám veľa nových poznatkov a budem mať príležitosť si ich upevňovať aj na Gymnáziu, ale aj každú nedeľu v kostole či v piatok na mládeži.

Ján Vojtek

OBEČENSTVO VERIACICH

V dňoch 23.-26. apríla 2009 som sa zúčastnil Konferencie pre pracovníkov s mládežou v Žiline. A tak, ako som to sľúbil pani farárke, rád by som sa s vami podelil o to, čo som z Božej milosti pochopil. Tak som po určitom uvažovaní myslel na obecnosť veriacich, kde som (a to je môj zbor, rodina reformovaných). Aj keď táto konferencia bola vo všetkom zameraná na prácu s mládežou, ale uvedomujem si, že bez obecnosti veriacich to nejde. Lebo obecnosť veriacich má veľmi dôležitú úlohu pre prácu v zbere – možno väčšiu, než dokážeme pochopiť – drahí bratia a drahé sestry!

Počas kaplánskej služby som postrehol, že občas je možné v našom kresťanskom živote vidieť zaujímavý úkaz: jednotliviec alebo aj celá skupinka ľudí si nevedia alebo nechcú nájsť svoje miesto v spoločenstve cirkvi (zborov) a odchádzajú kamsi „za lepším“... Dokonca som sa rozprával so sestrou, ktorá náš zbor žiadala o krst, ale zhromaždenie navštevovať nechce, pretože to pokladá za zbytočný formalizmus. Spoločné stretávanie sú pre ňu ľudským výmyslom, podobným schôdzovaniu. Chce žiť s Bohom, ale sama. Súkromne. Niektorí to volajú sólovým kresťanstvom, ja by som skôr hovoril o individualizme. Je možné vzťah k Bohu previesť na súkromné

vlastníctvo? Nemožno. Je to nezmysel. Tento nezmysel by nebol až takým nezmyslom, keby sa znovu a znovu neobjavovali pokusy o jeho ospravedlnenie. Aj preto si treba pripomenúť, čo hovorí Písmo. To, čo my dnes voláme „zborom“ alebo „cirkvou“, malo ešte etymologického predchodcu v pojme „obecenstvo“, spoločenstvo, „spoluúčasť“. Zdá sa, že zakaždým, keď sa v Skutkoch spomína viditeľné spoločenstvo cirkvi Kristovej (Sk 2,47 ; 8,1; 11,26; 12,1; 14,23; 15,3...) Tento pojem implicitne vyjadruje charakter zhromaždenia, kde prvotní kresťania majú spoločné „všetky veci“ (Sk 2,42). A tu je použitý práve výraz „spoločenstvo“ (Sk 2,42). Toto je cirkev „obecenstvo svätých v Duchu“ (1.Pt 1,15; 2.Pt 3,11), ktoré má spoluúčasť s druhými na všetkých veciach – dobrých aj zlých. Novozmluvní autori zhodne prehlasujú, že láska k Bohu neexistuje mimo lásky k blížnemu alebo bez nej. (Rim 12,10; 2.Kor 5,14; 8,8; Gal 5; 6,13; 6,2...) V rozličných formuláciách sú tieto slová obranou, ale aj útokom proti takému chápaniu kresťanstva, ktoré chceli povýšiť alebo oddeliť osobný vzťah k Bohu od vzťahov k blížnemu. Karl Barth (vo výklade listu Rímskym) poznamenáva: „V Kristovi ... nie som zajedno len s Bohom, ale zároveň aj s blížnym.“ Mohli by sme to vyjadriť aj obrátene: Narušenie a spretrhanie jednoty s blížnym je narušením a pretŕhaním jednoty so samotným Kristom. Kresťanský život v tom správnom ponímaní je život vo vzťahoch. Človek žije vo vzťahu k Bohu tak, že žije súčasne aj vo vzťahu k blížnemu. Výlučný, od obecnstva oddelený vzťah k Bohu neexistuje. Nemožno sa utiekať k Bohu tak, že zároveň utekáme od blížnych. Je to nespokojnosť, hraničiaca s neláskou. A „Kto nemiluje brata, nie je z Boha.“ (1. Jn 3,10) Pre niekoho znie zdanlivo pobožne, ak sa v záujme „zlepšenia vzťahu k Bohu“ oddelí alebo odsťahuje od bratov, ktorí sa mu, povedzme, nezdaujú dostatočne duchovní. Takéto konanie dokumentuje hlboké neporozumenie Písma. Kto chce žiť s Bohom, ale nechce žiť s bratom (s takým, aký je – iný totiž neexistuje), koná nekresťanský. „Kto nemiluje brata, zostáva v smrti“ (1. Jn 3,14 b)). S Bohom sa nemožno stretnúť inak než v zjavenej podobe Jeho Syna, v tej podobe,

ktorá mnohých odradila. Už v Starej zmluve bolo totiž o Ňom prorokované, že nebude ničím priťažlivý, „nebude mať podobu ani dôstojnosť, aby sme Ho obdivovali, ani výzor, aby sme po Ňom túžili“ (Iz 53,2) A predsa je to láska k takému Kristovi, ktorá nás viaže nielen navzájom, ale i k Bohu. (2.Kor 5,14) Tá dnešná zjavená podoba Krista – totiž Jeho telo – je pre mnohých „zbožných“ kameňom úrazu a pohoršenia. Chceli by veriť v Krista vysnívaného, v dokonalé spoločenstvo, ktoré nemá chýb. Takýto perfekcionalizmus ich potom vedie k blúdeniu – od jedného spoločenstva k druhému – a nakoniec nie sú spokojní s nikým, len so sebou. Ktosi ironicky povedal: „Ak nájdeš dokonalý zbor, nevstupuj doň, pretože by v tom momente prestal byť dokonalý.“ Oddelovanie sa od bratov a sestier v mene svätosti je duchovná pýcha, a teda nesvätosť. Tzv. sólové kresťanstvo alebo individualizmus (či sa už prejavuje u jednotlivca, alebo ako exkluzívna skupinová aktivita) je vlastne sebeckom, sektárstvom, ktoré sa ochudobňuje o dôležitý rozmer viery – o cestu kríža. Cirkev od počiatku dodnes je „communio viatorum“ – „spoločenstvo na ceste“. Je ľudským viditeľným a nedokonalým pokusom viery vyjadriť Božie, neviditeľné a dokonalé. Možno si niekto povie: Ak je teda cirkev ilustrovaná chybami a hriechom, ako je to potom s jej svätosťou? V čom je svätá? Musíme si uvedomiť, že keď v Ef 5,27 aj inde čítame o cirkvi, ktorú si Kristus pripravil bez vrásky, svätú a bez úhony, je to výraz jej poslania, nie opis daného viditeľného stavu. Je to výraz, vzťahujúci sa na jej vnútornú kvalitu, výraz, ktorý hovorí o Božom zámere, a ktorý má aj eschatologický charakter. Táto vnútorná kvalita nie je navonok úplne zreteľná. Preto sme ako členovia takejto cirkvi stále znovu vyzývaní, aby sme sa nezúčastňovali na „skutkoch tmy“ (Ef 5,11) Svätosť v Biblii neznamená morálnu dokonalosť. Je to pojem, ktorým vyjadrujeme Božie spojenie s človekom. Svätí nie sme na základe dobrých skutkov, ale Božím vyhlásením – z milosti. Svätosť cirkvi je pod záštitou Božieho práva, nie nášho výkonu. To preto, aby bolo aj pri každom ďalšom pokuse o nápravu jasné, že Božiu moc na konanie dobrého nemáme zo seba, ale ju do-

stávame ako dar. Cirkev je svätá i nepremožiteľná práve svojím vyznaním o svätom a nepremožiteľnom Bohu. Svätý neznamená byť dobrý, ale Bohu patriaci. Znamená to ísť cestou viery pod váhou Jeho Slova. Byť ochotný vyznať viny. A obnova (reformácia), ktorá vždy znovu do cirkvi prichádza, prichádza len preto, že cirkev je schopná priznať svoje zlyhania a vyznať hriech. Svätosť sa nezačína konaním, že je tu niekto, komu môžeme vyznať svoje viny. (P. Pokorný: Apoštolské vyznaní, Praha, 1994, str. 111-120) Nebezpečenstvo subjektivismu a perfekcionalizmu v cirkvi má mnohoraké podoby a dôsledky. Vždy však ide o ľudí, ktorí nechcú chápať, že cirkev je viditeľným a počuteľným ľudským útvarom, ktorý na prelome starého a nového času vydáva svedectvo o Bohu. Nikdy nie o sebe. Pokiaľ by sa cirkev chcela zahľadieť do zrkadla a zapáčiť sa sama sebe, stratila by svoju slanosť. Ak skutočne niečím sme, sme tým len z milosti Božej (1.Kor 15,10). Iné než takéto svedectvo robí túto milosť daromnou. Individualisti majú jednu spoločnú charakteristiku: Či už to priznajú, alebo nie, inklinujú vždy viac k sebecku o sebe než k sebecku o milostivom Bohu.

Mgr. Dušan Brna, kaplán zboru

ČO HĽADÁTE

Táto otázka bola hlavnou témou súboru prednášok, rozhovorov, úvah a diskusií na Konferencii reformovaných rodín v Juskovej Voli, ktorá sa konala v dňoch 8.-10. mája 2009. Odpovede na vyššiu spomínanú otázku sme získavali z mnohých kvalitných prednášok, ktoré odzneli počas tých troch krásnych májových dní. Prednášali nám sestra farárka Meňkyová s manželom, Sláviková s manželom, bratia Kačkošovci, manželka Csontosovci, nechýbali ani pán farár Semjan a pán senior Brecko. Všetky prednášky sa týkali rodiny, detí, manželstva a s ním súvisiacich situácií, ako sú: kríza, konflikty, napätie, nenaplnené očakávania. Keďže to bola kresťanská konferencia, celé sa to nieslo v náboženskom ponímaní a my všetci, ktorí sme tam boli, sme boli naplnení Duchom Svätým, pokojom a radosťou. Celá atmosféra bola ozdobená aj spievaním piesní z nášho nového

Spevníka. Nechýbali každodenné modlitby, bohoslužby a na konci tejto požehnannej akcie sme sa nasýtili aj Večerou Pánovou. Na spestrenie deťom, ale aj dospelým bola vlastnoručne zrealizovaná opekačka a rôzne hry, ktoré spojili mnohé rodiny a deti do jednej obrovskej kresťanskej reformovanej rodiny. A keďže druhá májová nedeľa je už aj u nás slávená ako Deň matiek, tak aj mamičky si prišli na svoje. Ich krásne a šikovné detičky im zarecitovali a zaspievali, odovzdali papierové srdiečko s kytičkou poľných kvetov. Aj v tomto geste bolo vidieť Božiu prítomnosť a odpoveď na otázku: Čo hľadáte? Tak teda: Čo hľadáme? Boh hľadal Adama a pýtal sa: Kde si? Boh hľadá mňa i teba a pýta sa: Kde si? Pre náš život v rodine je potrebný Boh. Bez Boha to nepôjde. On je pre nás dôležitý a dôležité je aj to, že On chce byť s nami v našich rodinách. Otvorme Mu dvere, aby sme našli to, čo hľadáme. Aj Pán Ježiš sa pýtal svojich učeníkov: Čo hľadáte? Otázka skrýva v sebe to, čo nosíme. Naše túžby, čo chceme, o čo nám ide. Pre nás musí byť dôležité, aby Ježiš vstupoval do našich rozhovorov a do nášho života. A my musíme nasledovať Jeho Slovo. Je to celoživotný proces. My chceme vedieť, či s Pánom môžeme rátať v našich situáciách. Ak nebudeme s Ježišom zdieľať naše skúsenosti, nie je to nič platné. Treba sa učiť vyjadrovať, čo očakávam od Ježiša. On je Baránok, Učiteľ, Mesiáš. S Ním spoločne nájdeme odpoveď na otázku: Čo hľadáš?

Manželia Mikulskí

EKUMENICKÉ SPOLOČENSTVO MESTA KOŠICE V RÍME

Ekumenické spoločenstvo cirkví počas svojej existencie absolvovalo viacero zahraničných ciest s konkrétnym cieľom. Myšlienka navštíviť Rím sa zrodila na riadnych zasadnutiach ES. Ekumenické spoločenstvo cirkví a náboženských spoločností na území mesta Košice putovalo v dňoch od 17.-23. mája 2009 na posvätné miesta Ríma. 46 pútnikov, ku ktorým patria i príslušníci Židovskej náboženskej obce, viedol košický arcibiskup Mons. Alojz Tkáč a moderátor spoločenstva otec Pavol Bardzák. K delegácii sa

pripojil i primátor mesta Košice František Knapík a predseda Košického samosprávneho kraja Zdenko Trebuľa. Program cesty bol bohatý:

Nedeľa, 17.05 – Účastníci sa vydali na cestu v skorých popoludňajších hodinách autobusom z Košíc do Diakonického centra ECAV v Svätom Jure. Po príchode, spoločnej večeri a ubytovaní sa konala ekumenická bohoslužba slova v miestnom evanjelickom chráme. Program bohoslužby pripravil Mgr. Dušan Havrila, duchovný ECAV v Košiciach, a na spoločnej liturgii slúžili: kazateľ z Cirkvi bratskej Ing. Pavol Halža a duchovný z Reformovanej kresťanskej cirkvi na Slovensku Mgr. Zoltán Orémus a Mgr. Jaroslav Széles. Bol to veľmi požehnaný spoločný čas. Po bohoslužbe nasledovalo stretnutie s bývalým biskupom ECAV vdp. ThDr. Júliusom Filom ml. v tamojšej zborovej sieni. Po družných rozhovoroch prišiel čas na oddych pred ďalšou cestou.

Pondelok, 18. mája 2009: Po ráňkách sme sa vydali na dlhú celodennú cestu a večer sme dorazili do mestečka Rogello, ktoré je vzdialené 34 km od Florencie. Tam sme sa ubytovali, navečerali a prenocovali.

Utorok, 19. mája 2009: Po ráňkách sa pútnici vydali do centra hnutia Fokolare v Lopiane a hlbšie sa oboznámili s charizmou jednoty, ktorou sa ES inšpiruje. Na tomto mieste zazneli veľmi zaujímavé myšlienky jednej miestnej sestry, ktorá žije v spoločenstve v Lopijáne. „Z každej prekážky treba urobiť odrazový mostík.“ „Načúvať druhým bez predsudkov.“ „Podstatu lásky nachádzame v Trojjedinom Bohu.“ Po

tomto stretnutí naša cesta smerovala ďalej – do Ríma. Pri vstupe do Ríma sme navštívili Slovenský ústav sv. Cyrila a Metoda. Rektor Ústavu Mons. Stahovec oboznámil návštevníkov s dejinami a poslaním Ústavu. Odtiaľ sme cestovali na miesto nášho ubytovania – neďaleko Ríma v Domus Fraterna.

Streda, 20. mája 2009: Hlavným dňom cesty bola streda. Na generálnej audiencii pápež Benedikt XVI. pozdravil spoločenstvo slovami: „Osobitne vítam Ekumenické spoločenstvo z Košíc, vedené arcibiskupom Mons. Alojzom Tkáčom a predstaviteľmi mesta a kraja. Bratia a sestry, prajem vám, aby vaša návšteva posvätných miest Ríma v roku svätého Pavla znamenala pre každého z vás duchovnú obnovu. Zo srdca žehnám vás i vaše rodiny. Pochválený buď Ježiš Kristus.“ Niekoľkým z účastníkov cesty sa dostalo zvláštne privilegium – zaujať čestné miesta. Po prejave pápeža Benedikta XVI. si šiesti z nás s ním mohli podať ruku, odovzdať mu dary, ba i prijať dary od pápeža. Bolo to pre mňa zvláštne – prvýkrát v Taliansku, prvýkrát v Ríme a zároveň prvé osobné stretnutie s pápežom. Pri každom, s kým sa pápež stretol, venoval mu svoj čas, pozornosť, záujem i úsmev. Bezprostredne potom nasledovalo prijatie ES na Rade pre ekumenizmus a vzájomné predstavenie sa. Na oboch podujatiach sa k delegácii pridal i veľvyslanec Slovenskej republiky pri Svätej stolici Jozef Drapecký. Potom sme navštívili Baziliku Svätého Petra.

Pokračovanie nabadúce.

Jaroslav Széles, reformovaný farár

TIBOR SABOVIK

Ján Kalvín (500. výročie narodenia)

Pol tisícročia prešlo od jeho narodenia,

Čo dal pre Kristovu cirkev ponaučenia,

Ktoré dostala v slávnej „Inštitúcii“ – Biblii verte, nestavajte na tradícii.

Ved' sám Boh ho do sveta poslal,
Aby učenie Písma pod kontrolu dostal.
Heslu vášmu: „Jedine Bohu chvála“,
som rád, že sa dodnes Pánu vzdáva.

Len Trojicu Svätú stále oslavujeme,
nepoľavme, drahí, len ju nasledujeme.
Kto iným, nie Trojici, česť a slávu vzdá,
neviem, aký pocit z tej oslavy má.

Študujeme Bibliu, vidíme svoje hriechy,
oľutujeme ich, Ježiš pozakrýva prieky.
Len na živého Boha sa spoliehajte
a denne svoj život reformujeme.

On si nás vyvolil ku našej radosti,
a to veru len zo svojej milosti,
aby sme sa na seba nespoliehali,
a len Jemu chválu za všetko vzdávali.

Kalvín vo svete nechcel byť oslavovaný,
preto ani jeho hrob nie je doposiaľ známy.
Život svoj plodný Spasiteľovi odovzdal,
aby za dielo splnené odmenu raz dostal.

JÁN KALVÍN - TROCHU INAK

Možno by švajčiarske hodinky neišli tak presne, keby nebolo jedného prísneho muža, na ktorého sa názory dodnes rôznia. Možno by bez tohto muža, ktorý zastával názor, že sporovlivosť, vytrvalosť a tvrdá práca vedú k ekonomickému úspechu, nepreslávilo Švajčiarsko svojimi bankami, aj keď tu pred pol tisícročím zrušil zlatnícku živnosť. Oslavy 500. výročia narodenia Jána Kalvína, morálneho

teológa a vedľa Martina Luthera najvýznamnejšieho predstaviteľa reformácie 16. storočia a zakladateľa kalvinizmu príznačne prebiehajú v atmosfére ekonomickej krízy, snád' preto, aby sa nám pripomenulo jedno z jeho hesiel: „Nekonzumovať, ale investovať“. Rodený Francúz, vlastným menom Jean Cauvin (1509-1564), prežil 30 rokov v Ženeve, ktorá sa práve vďaka nemu stala v tej dobe duchovnou výkladnou skriňou Európy a jedným z jej hlavných protestantských centier. V Paríži vyštudoval teológiu a právo. Ako protestant ale musel Francúzsko opustiť. Taktiež zo Ženevy, kam bol pozvaný, aby pracoval pre reformáciu, bol najprv vypovedaný kvôli silnému odporu, ktorý vyvolal svojimi požiadavkami, zavedením prísneho mravného poriadku v meste. Po troch rokoch bol pozvaný späť do Ženevy a tentoraz svojou autoritou poriadku presadil poriadok, zákaz zábav, ktoré zvädzali k nemravnostiam s cieľom, aby sa ľudia mohli venovať poctivej práci, šetrnosti a v neposlednom rade aj budovaniu svojho vzťahu k Bohu. V tejto súvislosti býva zdôrazňované, že práve z protestantských koreňov kalvinizmu, z dôrazu na pracovitosť, šetrnosť, hospodárnosť a precíznosť sa vyvinul kapitalizmus. Tento najväčší teológ reformácie najviac ovplyvnil Holandsko. Údajne sa jeho vplyv premietol aj do holandskej architektúry – veľkých, ničím nezaštiešených okien. Podľa Kalvína totiž človek, žijúci sporiadaným mravným životom, nemá čo skrývať. Treba ešte pripomenúť, že tento duchovný vodca Ženevy svojej doby zároveň položil základy pre občiansku slobodu prejavu, tlače a vyznania.

Z dostupnej literatúry spracovala:

J. Č.

STRETNUTIE S VERIACIMI Z BÉKEŠSKEJ ČABY

Deň 5.6.2009 bol významným dňom stretnutia dvoch zborov – nášho a hostí, Slovákov žijúcich v Maďarsku – v Békešskej Čabe.

História stretnutia má korene v družobných tendenciách, ktoré zasial bývalý starosta Starého mesta, Ing. J. Sülli, donedávna slovenský

veľvyslanec v Maďarsku.

V minulom roku sa Reformovaný cirkevný zbor v Békešskej Čabe zoznámil s našim duchovným Mgr. Jaroslavom Szélesom, kde sa dozvedel o našej existencii.

V rámci uvedených skutočností, náš zbor milo prekvapila prosba veriacich z Békešskej Čaby, ktorí prostredníctvom Ancsin Pálovej požiadali nášho duchovného, aby sme im pomohli pri organizovaní návštevy Košíc a súčasne poprosili o stretnutie s reformovaným zborom v Košiciach.

Reakcia vedenia zboru, snaha o pomoc v duchu kresťanskej lásky bola pozitívna. Vyhlásenie tejto návštevy pre zbor v našom kostole bolo uskutočnené zavčasu a neprekážalo ani to, že prichádzajú bez pozvania.

V dopoludňajších hodinách bol sprievodcom hostí pri poznávaní mesta Košice p. Zoltán Balassa. Na popoludnie a popoludní sa im venovali duchovný – Mgr. Jaroslav Széles a neskôr aj Mgr. Zoltán Orémus a maďarskí veriaci. V priestoroch chrámu sa hostia dozvedeli históriu nášho zboru a na maďarskom farskom úrade v záhrade, sa uskutočnilo posedenie s občerstvením, počas voľných debát aj krásne vystúpenie mládeže z radov hostí regionálneho ľudového pôvodu, ktoré v rámci krúžku vyhotovujú sami.

Dr. Károly Illés, presbyter reformovaného zboru z Békešskej Čaby porozprával o ich 100-ročnej tradícii, aktivitách a ostatní účastníci položili otázky o živote nášho zboru.

Pre 31 účastníkov zájazdu bolo asi nepochopiteľným, že je tak málo záujmu o stretnutie s nimi. Napriek tomu pozývajú našich veriacich a najmä náš spevácky zbor Jána Kalvína do Békešskej Čaby, za čo sme sa im srdečne poďakovali.

Ostávajú na zamyslenie biblické výroky o pohostinnosti. Či sme už zabudli, ako Abrahám pohostil cudzincov nevediac, kto sú? Napokon vysvitlo, že sú poslovia Boží. Anjeli. „Nezabúdajte na pohostinnosť, lebo ňou niektorí – nevedomky – pohostili už anjelov.“ Žid 13,2. Nuž, a my sa bojíme pohostinnosti? Ved' všetko, čo máme, máme z Božej milosti. Božie slovo znie jasne: „Kto skúpo rozsieva,

skúpo bude i žať, kto však hojne rozsieva, hojne bude aj žať. Každý (nech dá), ako si umienil v srdci, nie z neochoty alebo z prinútenia, lebo ochotného darcu miluje Boh.“ 2Kor 9, 6.7.

Alžbeta Zubelová

OSLAVOVALI SME S KALVÍNOM

Oslave 500. výročia narodenia Jána Kalvína je venovaných viacero príležitostí v našich zboroch. Jednou z nich bola slávnostná bohoslužba v košickom kostole, ktorá sa konala v nedeľu 14. júna. Samotnú bohoslužbu, na ktorej slovom Božím poslužil pán farár Ján Semjan ml., sprevádzal bohatý kultúrny program. Pozvanie nášho zboru totiž prijali milí hostia – spevokoly zo Slanca, z Tušíc a z Čane. Nechýbal ani košický spevokol Jána Kalvína. Okrem piesní z nášho Spevníka zazneli i menej známe skladby, ba dokonca i celkom nová pieseň „Vďaka Ti Bože“, ktorej text napísala členka nášho zboru p. O. Szélesová a zhudobnil ju kantor p. G. Szakál. Keďže hostia prišli zo zborov, ktoré sú často miestami nášho detstva, rušná vrava sa rozľahla po celom námestí pri Miklušovej väznici, kde sme po skončení bohoslužby pokračovali v družnom hode lásky. Vďaka patrí členkám nášho zboru, ktoré pripravili skromné pohostenie. Je len smutné, že na tomto podujatí sa zúčastnilo tak málo členov nášho zboru; veď pri spievaní spoločnej piesne všetkých spevokolov ostali lavice kostola takmer prázdne. Tešíme sa na ďalšie, rovnako požehnané stretnutia, aby sa kalvínska pieseň ozývala stále hlasnejšie. „Ó, rozšír nad ňou milostivé dlane, kraj tvojho plášťa nepustíme, Pane!

Ing. Jozef Juhás

PREČO NIKTO NEZVONÍ?

Túto otázku si kladieme s p. Juhásovou takmer každý štvrtok. „Prečo nikto nezvoní,“ alebo „Prečo zvoní tak málo ľudí?“ Prečo má tak málo ľudí záujem o biblické hodiny pre dospelých? Čoho sa boja naši členovia? Toho, že ich bude „niekto skúšať“, teda chcieť, aby vyjadrili svoj názor k prečítanému textu zo Slova Božieho? Toho, že sa

budú „musieť“ modliť? Ani náhodou...

Mám pocit, že mnohí z vás sa boja neznámeho. Čo si myslíte, ako prebieha naša biblická hodina? A čo od nej vôbec očakávate?

Na začiatku si zaspievame pieseň z nášho Spevníka, duchovný, resp. duchovná sa modlí a spoločne čítame Božie slovo podľa Sprievodcu čitateľa Biblie. Každý, kto môže, kto vidí na písmená v Biblii, prečíta 1 verš, aby sa aj takto stal súčasťou spoločenstva. Potom nasleduje výklad duchovných, ktorý obsahuje historické súvislosti vzniku daného textu i jeho praktickú aplikáciu na náš život. Po výklade sa každý môže slobodne vyjadriť, povedať, čo ho z daného textu oslovilo, opýtať sa na to, čomu nerozumel, zveriť sa so svojimi pochybnosťami. Biblickú hodinu uzatvárame modlitebným spoločenstvom, ktoré nie je povinné. Zapojí sa doň každý, kto cíti potrebu modliť sa za seba či za iných. Nebojte sa, nie je to vaša povinnosť. Je to možnosť prichádzať pred Božiu tvár spolu s bratmi a sestrami. Ak však svoje modlitby budete odriekať vo chvíľke ticha, ktorú na konci modlitebného spoločenstva ponecháme, buďte si istí, že Boh ju vypočuje. Bude rád, že Ho oslovíte a prihovoríte sa vám. Na konci našich biblických hodín – ak nám vyjde čas – si znovu zaspievame 1 pieseň zo Spevníka.

„Prečo ešte stále nikto nezvoní?“ alebo: „Prečo zvoní len tí istí?“ Prídte, obohatte naše stretnutia svojou prítomnosťou, svojím oslovením, svojimi zážitkami a skúsenosťami s Bohom. Zazvoňte a prídte! Bude vám medzi nami dobre. Nikto vás nebude nútiť k ničomu, čo nechcete a vždy budete mať možnosť povedať si svoj názor, svoje priania. Štruktúra biblických hodín totiž nie je daná, môže sa prispôbiť rozumným želaniam jej účastníkov. Ale čo máme robiť, ak sa nemáme komu a čomu prispôbiť, ak nemáme témy, na ktoré by sme sa pripravili, o ktoré by ste mali záujem.

Preto vás s láskou pozývame a podnecujeme, aby ste vyjadrili svoj názor na biblické hodiny, aby ste sa nehanbili prejaviť svoje očakávania. Zazvoňte, prídte, povedzte. A my sa posnažíme vyhovieť predovšetkým Bohu a potom aj vám.

Duchovní zboru

ANKETA

Čo by sme mali robiť, aby sme motivovali mladých k aktívnej účasti v zborovom živote?

- Akcie na zlepšenie medzigeneračných vzťahov,
- Počas bohoslužieb zaspievať občas mládežnícku pieseň alebo pieseň zo Spevníka s gitarou,
- Zrýchliť tempo piesní.

Naša mládež

V prvom rade veľkú zodpovednosť nesú ich rodičia. Už keď dávajú krstiť svoje malé ratolesti, sľubujú, že ich budú viesť na ceste za našim Pánom Ježišom, preto ak rodičia a starí rodičia nie sú živým príkladom pre svoje deti, nemôžeme očakávať, že ony prídu samy. Je potrebné, aby ich privádzali do chrámu od útleho detstva. V nedeľu aj na iné príležitosti. V prvom rade by sa malo v rodinách viac čítať Božie slovo, lebo ak prídu deti na konfirmančnú výučbu, mnohé z nich ani netušia, ako vyzerá Písmo sväté. Je potrebné, aby sme sa všetci modlili za naše deti a boli im dobrým príkladom tak, ako nám je sám Pán Ježiš Kristus.

H. S.

Zborový život sa začína už v rodine. Preto si myslím, že kazatelia – duchovní zboru by sa mali rozprávať s rodičmi detí, aby rodičia často spievali piesne zo Spevníka aj doma, aby si takto deti obľúbili naše krásne žalmy a chválospevy. Dodnes, keď spievame niektorú pieseň z môjho detstva, hneď si predstavím svoje detstvo. Keď som sa ako dieťa vrátila v nedeľu z kostola, všetci sme spievali tie piesne, čo sa spievali v kostole. Tiež si myslím, že by sa deťom mali premietat (ak je to možné), nejaké filmy s náboženskou tematikou, aby prilákali deti do zboru.

Alžbeta Dancáková

KPM 2009

Konferencia pre pracovníkov s mládežou (KPM) sa už niekoľko rokov koná pravidelne raz ročne v Žiline. Organizuje ju Tréningové centrum Kompas (TKC), ktoré pripravuje aj iné projekty, ako napríklad školu pre pracovníkov s mládežou, KECY, tábory spojené s vyučovaním konverzačnej angličtiny a iné. Ich poslaním je vy-

chovávať a trénovať mládežníckych vedúcich, ktorí potom môžu vychovávať a učiť ďalšiu generáciu nasledovníkov Pána Ježiša v cirkvi.

Pre mňa osobne KPM znamená štyri dni strávené v Božej blízkosti a v spoločenstve s výnimočnými ľuďmi. Je to čas vyhradený pre Pána Boha, keď sa nemusím zaoberať bežnými vecami a starosťami ako po iné dni, ale celé moje JA je plne sústredené na Ježiša a na to, čo chce povedať do môjho života. Je to čas stretnutia s Ním...

Téma tohtoročnej KPM bola: „Reštart“. Je to síce trochu technický pojem, ale každý, kto bližšie videl počítač, vie, že sa občas zasekne a treba ho reštartovať. A presne tak je to niekedy aj s našim životom. Možno sa niekedy cítime unavení, bez chuti ďalej niečo robiť, možno naša mládež nefunguje tak, ako sme si to predstavovali, alebo ľudia nerobia to, čo by sme od nich čakali, možno v našom srdci už nie je vášeň pre Boha a potrebujeme obnoviť svoj vzťah s Ním... Presne preto Reštart potrebujeme všetci. A práve o tom boli celé 4 dni. Reštart nikdy neznamená koniec, práve naopak – je to krátke zastavenie, vypnutie, aby potom veci išli lepšie. Aj my sa potrebujeme zastaviť, premýšľať a prehodnocovať svoje postoje. Na tom všetkom je úžasné to, že náš Boh je Bohom nových začiatkov. Ak aj padneme, ak veci v našom živote nie sú v poriadku, nikdy nie je neskoro na re-štart. Boh nám vo svojom Slove ponúka manuál na reštart. Aj takí Boží služobníci ako Eliáš, Jeremiáš alebo Jonáš potrebovali reštartovať svoje postoje. Zastavme sa teda a vo svetle Božieho slova, prehodnoťme svoj postoj k službe, spoločenstvu a ľuďom, ktorí sú okolo nás, prehodnoťme svoju vášeň pre Boha, modlime sa za seba navzájom a robme konkrétne kroky zmeny. Ďakujem Pánu Bohu za to, že aj táto KPM mohla byť pre nás takýmto zastavením.

Každá KPM je výnimočná a jedinečná a ani tento rok to nebolo inak. Tím KPM pre nás pripravil veľmi zaujímavý a pestrý program, kde si každý mohol nájsť to svoje. Pred každou hlavnou témou a pred chválami nám predstavili zaujímavého umelca, ktorý netradičným, ale zato svojim oso-

bitým spôsobom chváli Boha, alebo prináša Bohu Evanjelium. A hoci boli všetci výnimoční, najviac ma zaujal iluzionista Tracy Lesan. Nemá nič spoločné s mágiou a veštením. Je šikovný, zábavný, vystupuje ako „kúzelník“, a zároveň veľmi jasne, zrozumiteľne a prirodzene hovorí ľuďom, čo pre nich urobil Ježiš pomocou kúzla, ktoré používa ako ilustrácie. Takisto boli pripravené aj zaujímavé scény, semináre, ktoré nadväzovali na hlavnú tému, alebo boli spojené s praktickými zručnosťami. Počas programu bol vyhradený čas aj na stretnutia v našich mládežníckych tímoch, kde sme sa mohli spoločne zastaviť a rozmýšľať nad tým, ako za posledný rok konal Pán Boh v našom živote a v našej službe, a ako sa nás táto téma tejto konferencie dotýka.

Pre mňa bolo veľkým povzbudením vidieť na jednom mieste toľko mladých ľudí, ktorí patria Bohu, a sú odhodlaní Mu slúžiť práve na tom mieste, kam ich Pán Boh povolal. Každá mládež je iná – väčšia, menšia – na dedine, v meste. Na tom nezáleží. To, čo potrebujeme, je zaoberať sa viac Kristom ako sebou, a milovať iných Jeho láskou (Fil 2,1-4). Byť úplne závislí na Bohu a byť pri ňom tak blízko, ako sa len dá (Jn 15,4-5). Verím, že každý, kto odchádzal z tejto konferencie, odchádzal domov so zmeneným postojom a s odhodlaním reštartovať tú „najsľabsiu“ oblasť svojho života.

VÝLET DO SLOVENSKEHO RAJA

Keďže v máji bolo o niekoľko voľných dní viac, rozhodli sme sa, že využijeme voľno a pekné počasie, a vybrali sme sa na krátky výlet do Slovenského raja potom, ako sme si týždeň predtým preverili svoje fyzické schopnosti na cyklistickom výlete.

Výlet preveril nielen naše fyzické schopnosti, ale aj ochotu povzbudzovať iných pri ceste cez nie najľahšie úseky túry, akými boli stúpačky nad Hornádom, ktoré neboli vždy pevne upevnené. Uvedomili sme si, že je to úplne ako v našom živote, keď musíme mať odvahu a silu kráčať po úzkej ceste, no máme pri sebe ľudí, ktorých je potrebné povzbudzovať a starať sa o nich, no zároveň sú aj oni tými, ktorí nám pomáhajú.

V ťažkých chvíľach si viac prajeme cítiť Božiu prítomnosť a pomoc, po ktorej túžime menej, keď máme pocit bezproblémového života. V takýchto chvíľach sú nám oporou aj slová 23. žalmu, no myslím, že nie je len mojím prianím, aby sme na Božie vedenie nikdy nezabúdali. Celodennú túru spolu s nami zvládla aj mamka našich dvoch mládežníkov, za čo jej patrí náš obdiv. Pevne veríme, že na ďalší výlet sa k nám pridajú viacerí...

L. T., Výletníci

O JAZYKU....

Jazyk je len veľmi malou časťou tela, ale Božie slovo mu venuje pomerne veľkú pozornosť. Slová, ktoré povie-me, môžu iných povzbudiť alebo zra-niť, môžu inému priniesť radosť alebo naopak, môžu spôsobiť smútok. Keď už niečo povieme, už to nemôžeme zobrať späť. Už sa to nedá vrátiť. Preto je veľmi dôležité, aby sme svoj jazyk používali správne. A práve o tom, ako používame svoj jazyk, sme hovorili na našej mládežníckej víkendovke v Les-nom pri Michalovciach.

Aj keď nás v piatok popoludní pri-vítalo daždivé počasie, neskôr predsa len vykuklo slnko a my sme si mohli na veľkom dvore zahrať futbal, frisbee alebo sa len tak porozprávať o tom, čo sme zažili počas predchádzajúcich dní. Večer sme sa stretli pri Božom slo-ve a spoločne sme skúmali, k čomu je v Biblii pripodobňovaný jazyk, a viac sme sa rozprávali o tom, čo to môže znamenať, a ako tomu rozumieme. A keďže sme ešte vôbec neboli unave-ní a nikomu sa nechcelo ísť spať, využi-li sme večer na spoločné hry a šacho-vé duely. Počas celého výletu si každý z nás musel dávať pozor na slová, ktoré hovoril, lebo každé zlé slovo zname-nalo stratu jedného bodu – smajlíka. Komu na konci nezostal už ani jeden, ten nevhodne používa svoj jazyk.

Nasledujúci deň sme pokračovali v začatej téme a hovorili sme o tom, ako nesprávne používame svoj jazyk, čo na to hovorí Pán Boh a akým re-čiam by sme sa mali vyhýbať. Zistili sme, že aj keď mnohí z nás si mysleli, že s tým, ako svoj jazyk používame, problém nemáme, vôbec to tak nie je. Často berieme Božie meno nadarmo, často klameme, sľubujeme to, čo ne-môžeme alebo nechceme splniť.

Špeciálne sme sa venovali ohovára-niu. Nikdy by sme nemali hovoriť o dru-hých bez lásky, tak, aby sme ich mohli očierniť alebo im ublížiť. Ako výstraha nám poslúži príklad zo Starého Zako-na, kde Áron a Mária ohovárali Božieho služobníka Mojžiša. (4.Mojž 12). Pán Boh to počul, rozhneval sa a Máriu po-trestal malomocenstvom. Ohováračom však nie je len ten, kto klebety rozširu-je, ale aj ten, kto počúva, a súhlasne mlčí a prikyvuje. Často používame aj nevhodný humor, alebo v hneve hovo-

ríme slová, ktoré potom ľutujeme, ho-voríme príliš veľa o sebe, len o sebe. Myslím, že Pán Boh vo svetle svojho Slova usvedčil každého jedného z nás. Je dôležité Pánu Bohu vyznať každý jeden hriech a prosiť Ho o odpustenie a poslúchať Ho. O svojich osobných skúsenostiach s používaním jazyka, ale aj o svojom živote s Bohom sme sa viac zdieľali viac v skupinkách.

Po dobrom obede a chvíľke oddy-chu sme sa zamýšľali nad tým, ako by sme správne mali používať svoj jazyk, ktorý nám Pán Boh dal. Mali by sme iných povzbudzovať. Keď vidíme, že sa trápia a majú starosti, jazykom mô-žeme prejavovať iným svoju úctu a mô-žeme im priniesť aj Božie slovo. Na-sledujúci večer sme trávili spievaním mládežníckych, ale aj spevníkových piesní s naším pánom farárom a vzá-jomnými rozhovormi.

Nedeľa sa na výletoch už tradične začína mládežníckou bohoslužbou. Tentokrát nám pán farár hovoril o Svä-tej Trojici pri príležitosti Trojičnej nede-le. Potom na nás čakal už len obed, upratovanie a balenie.

Na tomto výlete nás nebolo veľa (čo do počtu), ale boli sme spolu ako jed-na veľká rodina. Domov sme odchá-dzali s vedomím, že to, ako a čo hovo-ríme, je veľmi dôležité (Mt 12,37), ale zároveň aj s tým, že je veľmi ťažké svoj jazyk ovládať. (Jak 3,8) Pán Boh je Ten, ktorý jediný dokáže ovládať náš jazyk. On nám k tomu dáva silu – na nás je, aby sme Ho poslúchali a učili sa svoj jazyk ovládať po celý svoj život. Jazyk predsa len vynáša von to, čo je v našom srdci. Čo je v tvojom srdci?

„Dobrý človek vynáša dobré z dob-rého pokladu svojho srdca a zlý človek vynáša zlé zo zlého. Lebo z plnosti srdcia hovoria jeho ústa.“ (Lk 6,45)

Výletníci

KVÍZ

Ahojte!

Dnešný kvíz bude trochu iný ako tie predchádzajúce. Vašou úlohou bude nájsť si v Biblii nasledujúce verše:

- Žalm 52,4;
- Žalm 57,5;
- Žalm 140,4;
- Príslovia 10,20;

- Príslovia 10,31-32;
- Príslovia 12,18-19;
- Jeremiáš 9,7
- Jakub 3,1-12.

V každom z nich sa jedna a tá istá časť nášho tela prirovnáva k nejakej veci, niekedy aj k viacerým. Napíšte, k akým veciam je prirovnávaná (aspoň 6) a zároveň aspoň tri z nich vysvetlite – teda napíšte, ako ste tomu porozumeli. Tiež budeme veľmi radi, ak nám napí-šete, v ktorom z týchto prirovnaní by ste sa najradšej alebo najneradšej našli.

VYHODNOTENIE Z MINULÉHO ČÍSLA:

1. Pôst pred Veľkou nocou trvá 40 dní.
2. V posledný večer Pán Ježiš a Jeho učeníci jedli chlieb a pili víno.
3. Rímsky vládca provincie v čase Ježišovej smrti sa volal Pilát.
4. Pán Ježiš zomrel na križi.
5. Tomáš neveril, že Pán Ježiš vstal z mŕtvych, kým nevlozil ruky do Jeho rán.
6. Naše previnenia odstránil Pán Je-žiš svojou smrťou.
7. Nemohli by sme byť v nebi, keby Pán Ježiš nezahladil naše hriechy svojou obetou na križi.
8. Najpodstatnejšie pre to, aby sme mohli žiť večne v Božej prítomnos-ti, je uveriť, že jedine Ježiš Kristus je Spasiteľ a len v ňom sa nám môže dostať odpustenia hriechov.
9. Ježiš Kristus odišiel do neba a ne-nechal nás tu samých – dal nám Ducha Svätého ako Radcu, Po-mocníka a Usmerňovateľa.
10. Človek je veriaci, ak má s Bohom osobný vzťah.

Na vaše odpovede sa tešíme na Farskom úrade.

KREŠŤANSKÝ HUMOR

Istý pán farár chcel navštíviť svojho farníka. Niekoľko týždňov zvonil pri dverách, ale nikdy mu nikto neotvor-il. Napokon nechal v schránke listok s biblickým citátom: „Hľa, stojím pri dverách a klopem. Kto počuje môj hlas a otvorí dvere, k tomu vojdem a budem s ním večerať a on so mnou.“ (Zjav 3,20)

Nasledujúcu nedeľu dostal pán fa-rár od farníka stručnú odpoveď: „Po-čul som tvoj hlas v záhrade, nuž, bál som sa, lebo som nahý, a preto som sa skryl.“ (Gen 3,10)

Vybrala: Mgr. Erika Domonkošová

ZBOROVÉ PRÍLEŽITOSTI

Pravidelné bohoslužby:

Nedeľa: 9:00 + detská besiedka na FÚ, 17:00, vysluhovanie Svätej Večere Pánovej 8:30

Streda: 17:00

Biblické hodiny:

Dospelí: štvrtok 16:00

Mládež: piatok 17:00

Skúška spevokolu:

Štvrtok: 17:00

Úradné hodiny

Utorok 9:00 - 13:00

Streda 9:00 - 13:00

Štvrtok 14:00 - 18:00

Piatok 9:00 - 15:00

HODNOTA ÚSMEVU

Úsmev nestojí nič a prináša mnoho.

Obohacuje toho, kto dáva.

Trvá len chvíľku,

ale spomienka naň je niekedy večná.

Nik nie je taký bohatý, aby sa bez neho zaobišiel.

Nik nie je taký chudobný, aby ho nemohol darovať.

Úsmev vytvára v dome šťastie.

V starostiach je oporou a citlivým znakom priateľstva.

V únave prináša odpočinok,

v znechutení vracia odvahu,

v smútku je potechou

a pre každú príležitosť je najlepším prirodzeným liekom.

Ešte dobre, že si ho nemožno kúpiť ani ukradnúť,

pretože hodnotu má od chvíle, keď sa dáva.

*A keby si stretol niekoho a nemal by pre teba úsmev, hoci naň čakáš,
buď veľkodušný a oblaž ho svojím úsmevom Ty!*

Pretože

**NIK TAK NEPOTREBUJE ÚSMEV AKO TEN,
KTO HO NEMÁ PRE DRUHÝCH!**

MILÍ BRATIA A MILÉ SESTRY, VYUŽITE PRÍLEŽITOSŤ:

- Zúčastňovať sa na zborových príležitostiach.
- Navštíviť nás a podeliť sa so svojimi radosťami i strasťami na Farskom úrade.
- Prihlásiť sa do nášho spevokolu.
- Pomôcť pri doprave druhej duchovnej na zborové príležitosti.
- Zakúpiť si náboženskú literatúru na Farskom úrade.
- Vypožičať si náboženskú literatúru z farskej knižnice.
- Prispieť do farskej knižnice knihami, ktoré vlastníte vo viacerých exemplároch, alebo ktoré už nepotrebuje.

Tešili sme sa s radujúcimi sa a plakali so smútiacimi

KRSTY:

- 29.3.2009 – Vaneska Magyarová
5.4.2009 – Laura Gundzíkova
13.4.2009 – Nelli Olejníková
19.4.2009 – Dávid Buchner
19.4.2009 – Tomáš
26.4.2009 – Marina Mražiková
3.5.2009 – Samuel Prievozník
3.5.2009 – Patrik Tkáč
3.5.2009 – Jamie Daniel
Antonio Chandler
17.5.2009 – Diana Bandurová
17.5.2009 – Michaela Vasilová
7.6.2009 – Tomáš Mihok
7.6.2009 – Lucia Mihoková
10.6.2009 – Matej
14.6.2009 – Viliam Koško

SOBÁŠE:

- 25.4.2009 – JUDr. František Vasil, Karin Pašeková
30.5.2009 – JUDr. Tomáš Richter, JUDr. Lucia Lucskaiová

POHREBY:

- 1.4.2009 – Ján Tarhovický (1934)
17.4.2009 – Alena Hroncová (1951)
19.5.2009 – Margita Zahurančíková (1934)
25.5.2009 – Tibor Bernáth (1947)

BLAHOŽELÁME

V druhom štvrtroku 2009 sa životných jubileí dožili títo naši členovia:

1. 5. 1934 – Ondrej Kapussy,
28. 5. 1949 – Alžbeta Zubelová,
31. 5. 1934 – Michal Pasterák,
3. 6. 1944 – Mária Gazdičová,
11. 6. 1934 – Mária Višnayová,
30. 6. 1944 – Alžbeta Belanová.

Naším oslávencom prajeme veľa zdravia, hojnosť Božej milosti a Jeho požehnanie.

Vedenie zboru a redakčná rada.

Košický zborový list

Vydáva Farský úrad Slovenského cirkevného zboru, Kováčska 69, Košice.

Tel: 055 / 625 06 32, 0911 900 917, www.refzborke.szm.sk